

Zespół DCI mózgu

Łódź nurkowa znajdowała się siedem godzin od najbliższego lądu. DAN pomógł uzyskać helikopter ratowniczy do ewakuacji nurka do najbliższego szpitala i obiektu hiperbarycznego.

Nurek

Nurkiem był 58-letni mężczyzna, instruktor nurkowania, który posiadał certyfikat od 30 lat. Na przestrzeni lat, wykonał on setki nurkowań, przeprowadzając ponad 100 z nich w poprzednim roku. Mimo nadwagi do swojego wzrostu, prowadził aktywny tryb życia. Miał historię z bólem w dolnej części pleców, lecz w celu ulżenia nie brał żadnych leków z wyjątkiem okazjonalnego zażywania ibuprofenu.

Nurkowania

Nurek wziął tygodniowy urlop aby nurkować na wyspach na wybrzeżu Stanów Zjednoczonych. Przeprowadził sześć nurkowań w ciągu dwóch dni. Pierwszego dnia jego najgłębsze nurkowanie sięgnęło 110 stóp (34 metrów). Postawiło go ono w konieczności odbywania dekompresji. Drugiego dnia wykonał trzy nurkowania; pierwsze dwa były do głębokości 100 stóp (30 metrów), a trzecie nie głębiej niż 81 stóp (25 metrów).

Wszystkie nurkowania były wielopoziomowe; drugiego dnia nie była wymagana dekompresja. Podczas wszystkich nurkowań używał swojego komputera nurkowego, wykonywał przystanki bezpieczeństwa, stosował sprężone powietrze i nie miał problemów sprzętowych lub problemów z wynurzeniem.

Powikłania

Około 20 minut po wynurzeniu ze swojego ostatniego nurkowania i zdjęciu swojego sprzętu, doświadczył w brzuchu bólu podobnego do skurczu żołądka; stopniowo przesunął się on w górę do klatki piersiowej i obejmował dół tułowia. Drętwienie i słabość w lewym ramieniu poprzedzały ból pleców.

Załoga łodzi zauważyła, że wykazywał zwiększone poziomy stresu i nie był zdolny do skutecznego komunikowania się. Niezwłocznie podali oni nurkowi tlen o wysokim przepływie poprzez maskę twarzową, następnie skontaktowali się z DAN, w celu uzyskania pomocy i zorganizowania ewakuacji na stały ląd USA. Łódź nurkowa znajdowała się siedem godzin od najbliższego lądu. DAN poódmogła pozyskać helikopter ratowniczy do ewakuacji nurka do najbliższego szpitala i ośrodka hiperbarycznego zdolnego do opieki nad poszkodowanymi nurkami.

Leczenie

Nurek uzyskał opiekę szpitalną w około sześć godzin po wynurzeniu się na powierzchnię z ostatniego nurkowania. Przy przyjęciu odczuwał słabość w nogach i nie był zdolny do chodzenia lub stania, lecz był komunikatywny, a poziom jego stresu był zauważalnie zmniejszony. Jego ból w brzuchu i drętwienie lewego ramienia oraz słabość prawie przeminęły. Krótco po przyjęciu, otrzymał leczenie wg tabeli 6 marynarki USA (patrz artykuł uzupełniający).

Otrzymał drugie leczenie wg tabeli 6 później, tego samego dnia oraz trzecie następnego dnia. Za każdym razem doświadczał pewnego zaniku swoich objawów. Ostatecznie, wszystkie objawy ustąpiły, z wyjątkiem bólu pleców.

Ostatni dzień leczenia, składał się z dwóch dwugodzinnych kuracji w celu rozwiązania problemu w dole pleców. Nie uzyskał dalszej poprawy z bólem w plecach; został wypisany z ciągłym, łagodnym bólem.

Omówienie

Jest to przypadek poważnej paralitycznej formy choroby dekompresyjnej (DCS), który czasami pozostawia

trwałe inwalidztwo. w tym przypadku, objawy neurologiczne ustąpiły całkowicie z wyjątkiem łagodnego bólu pleców nurka, który, jak się wydaje, powstał w wyniku podrażnienia starego urazu. Całkowity powrót do zdrowia nurka z tych nowych objawów mógł nastąpić dzięki korzystnemu wpływowi tlenu, który otrzymywał wcześniej na powierzchni, zarówno na pokładzie łodzi, jak i podczas transportu do szpitala. Szczęśliwie otrzymał on pomoc wystarczająco szybko i uzyskał helikopter w ciągu dnia do transportu na znaczną odległość.

Trudno jest przewidywać wyniki DCS w przypadkach wywołujących paraliż, lecz szybka ocena, terapia tlenowa i transport do komory w ciągu kilku godzin od pierwszych objawów z pewnością pomogły temu nurkowi. Po odczekaniu zalecanego okresu rekonwalescencji, był w stanie powrócić do nurkowania i nauczania.

Co to jest tabela 6

Kuracja wg tabeli 6 trwa minimum 4 godziny i 45 minut i jest używana zawsze, gdy dostępny jest tlen, ponieważ oddychanie tlenem pod ciśnieniem w komorze pomaga przyspieszyć wypłukiwanie azotu z tkanek. Czas leczenia może być wydłużony do ośmiu godzin, odpowiednio do powagi objawów. Podczas tej kuracji nurek oddycha 100 procentowym tlenem poprzez maskę podobną to tej zakładanej przez pilotów lub ubiera przezroczysty kaptur, otaczający głowę.

Kuracja wg tabeli 6 rozpoczyna się od „zejścia” do ciśnienia odpowiadającego 60 stopom / 18 m wody morskiej (fsw/msw). Po określonym czasie, nurek będzie "wynurzony" do ciśnienia odpowiadającego 30 fsw/ 9 msw z prędkością 1 fsw/0,3 msw na minutę.

Najdłuższą część kuracji spędza na głębokości 30 fsw / 9 msw. Następnie jest przenoszony do ciśnienia powierzchniowego, znowu z prędkością 1 fsw / 0,3 msw na minutę. Jeżeli objawy nie znikły, mogą być zastosowane kolejne kuracje, na ogół o krótszym czasie trwania.